

RECENSIE Lentegevoel dankzij uitvoering 'Engelen' zingen uitbundig en ingetogen

STEENWIJK - Lenteconcert door Cantica Sacra o.l.v. Claartje van Dokkum, Christelijke Brassband Crescendo o.l.v. Jan Holtrop m.m.v. Willemien Zwart (sopraan) en Stephan van Dokkum (orgel)

Al vaker traden ze samen op, de muzikanten van Crescendo en de koorleden van Cantica Sacra. In Kopje Cultuur wisselden Claartje van Dokkum en Jan Holtrop elkaar af als dirigent. In het Lenteconcert van afgelopen zaterdag stond voor brass en koor een hedendaagse compositie van de Latijnse mis op het programma.

Uit de koker van Jacob de Haan kwam de Missa Katharina (2006), verwijzend naar heilige mystici als Catharina van Siena. Jacob de Haan is een bekende naam in de wereld van blaas- en koormuziek. De typerende, goed in het gehoor liggende, wijze van componeren op Anglicaanse leest geschoeid bleek uit deze welluidende mis, waarin oude teksten in een gloednieuwe jas werden gestoken. Met een triomfantelijke opening en de opgewekte sound, die zo eigen is aan de muziek van de Haan, opende Crescendo deze mis, waarin alle onderdelen uit de katholieke traditionele liturgie de revue passeerden.

Weemoedig

De doorwerking na het weemoedige Kyrie werd met overtuiging ge-

LENTECONCERT

Locatie: Grote Kerk

Aantal Bezoekers: 200

Waardering: ★★★★★

zongen door solist Willemien Zwart. Haar stem voegde zich moeiteloos in de stevige en goed uitgebalancheerde koorklank. Het Gloria referreerde aan het Kyrie, maar nu werden meer registers opengetrokken. Het vrolijke Alleluia nodigde bijna uit om mee te neuriën. De Haan kan als geen ander melodieuze tevoorschijn toveren die direct herkenbaar zijn.

Met fraaie harmonische wendingen werd het aangrijpende Offertorium loepzuiver gezongen. Claartje van Dokkum wist koor en brassband zo op elkaar af te stemmen dat de blazers niet overheersten. Deze mis paste programmatisch uitstekend in het overheersend Engelse repertoire. De grootse Engelse koorwerken van Wesley, bedoeld voor de beroemde Engelse kathedraalkoren, kwamen overtuigend uit de verf. Orgel en koor maakten gebruik van de grootse akoestiek en dat kan deze muziek goed heb-

ben. Ondanks het meeslepende karakter is deze muziek allerminst eenvoudig. In "Blessed be the God and Father", staan hoge exalterende koorgedeelten in de partituur. De koorklank bleef robuust, kernachtig, al zakten de heren in de unisono delen wat weg. "I saw the Lord" van Stainer werd in dubbelkorige opstelling gezongen.

Cantica Sacra bewees dat ook in deze verdeling de stemverhouding overeind bleef. Het is een prachtig beeldende compositie waarin de engelen het driemaal Heilig beurtelings uitbundig en ingetogen zingen, gevolgd door het unisono "is the Lord of Hosts" fluisterzacht. Het huis gevuld met rook eindigt in het uiterst krachtige slotakkoord (met de hoge A voor de sopranen). Stainer heeft in dit werk dezelfde melodramatische dynamiek toegepast als in zijn Crucifixion. Na het "Amen" klonk terecht een ovationeel applaus. Crescendo speelde accuraat en trefzeker Pompeji (2006) van de Duitse componist Mario Bärki. Een beeldend en expressief werk, waarin bleek dat dirigent Holtrop hard gewerkt heeft aan toonvorming. Een Lenteconcert in Engelse sfeer, dat vanzelfsprekend eindigde met Land of Hope and Glory. Het publiek ging met een echt lentegevoel naar huis.